בראתי יצר הרע ובראתי לו MONSEYEDITION פלג המנחה ע"ט – 6:52 הדלקת גרות שבת – 8:08 זמן קריאת שמע/ מ"א – 8:34 9:10 – איראת שמע /הגר"א סוף זמז תפילה/להגר"א – 10:25 שקיעת החמה שבת קודש – 8:27 מוצט"ה צאת הסכבים – 9:17 צאה"כ / לרבינו תם – 9:39

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG ORSENDANEMAILTO

פרק א' דאבות

שבת קודש פרשת נשא – י"א סיון תשפ"ה Shabbos Kodesh Parshas Naso - June 7, 2025

נשא את ראש בני קהת מתוך בני לוי למשפחתם

לבית אבתם ... (ד-ב) - במעלת כל אחד מישראל

תנה בני קהת. בני גרשוז. ובני מררי. הם שלש המשפחות של שבט לוי שזכו \mathcal{T} ונצטוו לשאת את המשכז ממקום למקום. לפרקו ממקומו הקודם. ולהקימו במקומו הדש. החשובים מכולם היו בני קהת שהם נצטוו לשאת את הדברים המקודשים יותר: הארוז, המזבחות והמנורה. למטה מהם היו בני גרשוז, שהם נצטוו על יריעות. משכז. ולמטה מהם בני מררי שנצטוו על הדברים הקשים והמפרכים. שהם קרשי המשכז. ציוויים אלו ודאי באים גם להורות דרכי עבודה לדורות. כי התורה היא נצחית. בהכרח שכל הדברים הנאמרים בה באים להורות לנצחים. ועל אף שבמשמעותם של אלו המקראות איז אתה מוצא כי אם הוראות למשפחת קהת בעודם במדבר. גרמזים בפרטי הדברים הליכות חיים הנחוצים לכל אחד מישראל בכל הזמנים.

ומז הנכון להעתיק מהספר הקדוש 'בית אברהם' (סלונים) המדבר מהעבודה הכללית הנרמזת באלו המקראות. ותוכן דבריו הם, שאלו השלושה משפחות מורים על ולושה בחינות ומדרגות שבהם יכול האדם להמצא. ובכל מצב ומדריגה מוטל על אדם לעבוד את הבורא ברור הוא כפי כוחו ויכולתו. וגם זה שהוא במדרגה נמוכה לא בוז להעבודה שהועידו לו מז השמים, ועליו לדעת שבאותה מידה שהקב"ה זקוק לעבודתו של בעל המדריגה. כך זקוק הוא גם כן לעבודתו הנמוכה, ואותו נחת רוח הוא מעורר בעבודתו הנמוכה אינה יכולה להתעורר מעבודתו הרמה של חבירו.

והא לך לשונו: 'בני קהת הם שעבודת הקודש עליהם בכתף ישאו, הם הקרובים לה' רואים בגודל כבודו, ועל כן כתיב אצלם 'וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו בגשתם את ורש הקדשים', היינו שמגודל פחד ה' והדר גאונו, לא ימותו מכלות הנפש, ושיהיה

וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים בשקל הקדש ... (ז-יג) - בענין חשיבות של כל יחיד ויחיד

כל שנה, חג השובועת נופל בפרשת נשא, וע"כ יש כאן קשר ביניהם, וצ"ב שייכות ביניהם. ונראה לומר, בהקדם דברי המדרש (בפסיקתא זוטרתא לקח טוב) ביאור מדוע העשרת הדברות ניתנו בלשוז יחיד ולא בלשוז רבים וז"ל: "למה נאמר עשרת הדברות בלשון יחיד, לומר לך שצריך כל אחד ואחד מישראל לומר בשבילי ניתנו עשרת הדברות, ואני חייב לקיימן, ולא שיאמר דייה לתורה שיתקיים על ידי הטעם שניתנו העשרת הדברות בלשון יחיד, היינו להורות על גודל המשיבות של כל אחד ואחד. שהוא חייב לומר "כשבילי נברא הטולח". וע"כ הוא חייב 'קיים כל התורה כולה. הגם שיש אחרים שעושים רצונו של מקום. וזהו יסוד גדול בעיקר קבלת התורה, שצריך כל אחד ואחד להבין גודל חשיבות עבודתו אצל קוב״ה. ויסוד זה אנו יכוליז ללמוד מפרשת נשא. שפרשה זו ארוכה יותר מכל הפרשיות.

התורה האריך טובה בהקרבנות של כל נשיא ונשיא. ופירט הקרבן בכל פרטיה של אחד ואחד, וכבר עמדו המפרשים ע"ז, מדוע התורה האריך טובא כ"כ, הרי היה ול התורה לכלול כל קרבונותים כאחת. ולא היה צורך להאריך טובא, וכידוע שאין:

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (33) Cars and Automobiles: Introduction. For the past number of weeks, we have been discussing the monetary *Choshen Mishpat* halachos regarding cars and selected laws of driving which apply. There are many other sets of *halachos* regarding cars that may be found in the other three portions of the *Shulchan Aruch*. as well. For example, in Orach Chaim there are halachos of Tefillah and Tefillas Haderech, Bentching and berachos on food, washing for bread, Birkas Hagomel, traveling on Erev Shabbos, Shabbos, Eruvin, using and repairing on Chol Hamoed, and the mitzyah of Sukkah. In Yorah Deah there are laws concerning food that is left in cars, or under seats, Hilchos Niddah shailos, transporting a Sefer Torah, learning Torah on the road, etc. In *Even Haezer* there are numerous *halachos* regarding Yichud and Tznius which have much relevance to driving.

There are also *halachos* which are not part of any specific set of halachos in Shulchan Aruch, but are general practices we must be careful to follow, such as safety precautions, performing *chessed* while driving, and making a Kiddush Hashem on the road.

מאת הנאון מויר הדב ברוך הירטפלי טלוטיא, דעטר הירטפלי ראש טלל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס **Basic Obligation.** Let us begin with a basic obligation which

applies in all areas of life, and especially to people who are driving. One must always maintain himself in a proper state of alertness whenever he is driving. He must be well rested and not risk falling asleep by the wheel. Certainly one cannot be under the influence of alcohol. On *Purim*, when boys and even adults come around (collecting, etc) to people's homes and might be driving, the host should not give them any alcoholic drinks. Similarly, when a person is driving, he must be careful not to do anything other than drive. Texting and the like, which might distract him from keeping his mind (and eyes) on the road, is prohibited.

Talking on the phone depends. It is assumed that when using a speaker or Bluetooth, it is safe to drive and the law of the land permits it. If the conversation is intense enough to require extra concentration, it should be pushed off till later. Listening to *Torah* tapes while driving is a mitzvah of "זבלכתד בדרך" and is also a shmira for a safe trip. However, if one finds that it takes away his concentration, due to the topic at hand, or driving conditions, one should refrain and do his best effort to have a safe trip.

ביז הריחיים – תבליז מדף היומי – שבועות לא.

to the מרדה may not rationalize and say: If I am להרבר שכר הרחבי' If one owes \$100 dollars, but the מלדה may not rationalize and say: If I am מרדה to the and I will have to swear on the balance. If that happens, this מלה be allowed to make me מודה במקצת I will be considered a מודה במקצת and I will have to swear on the balance. If that happens, this מלה swear (אבגול שבועה) about another outstanding loan I have with him and I don't want to make that אבועה. So. I will deny the whole loan in ב"ד. So. I will deny the whole loan in שבועה. thus avoiding any שביעות, but I will admit to him about the \$100 outside of ב"ד hus avoiding any שביעות. The *Gemara* says, the לוה may not engage this ploy because of גנב, creating this ruse only because of מא מנג because we are not permitting this ruse only because of and not בניבה. So apparently his concern is that the אווי מלוה will make him swear a בניבה about another fabricated loan and he will have to swear and deny this loan exists. This swearing in ב"ד even truthfully, is something he wants to avoid. So, he plans to be a בינד הכל have to swear and deny this loan exists. This swearing in ב"ד. avoiding a אלגול שבועה and the אבועה. If so, asks 'תוס', why do we need a case of a אלגול שבועה? If his only concern is not swearing in ב"ד. we should just ask: if a מלוה is demanding 200 may the ב"ר, we should just ask: if a מלוה is demanding 200 may the ב"ר. in the גלגול שבועה aspect at all? *Tosf*os answers that the לוה admits that he owes the second loan, but has been denying it to the מלוה stall and buy time to raise the money. His only concern is that the will force him to swear truthfully that he owes the money and he will be pressured to come up with the money immediately, which he doesn't have. This is what he is trying to avoid. On this the Gemara says, that although in the scheme of things he is not intending to steal, still מופר הכל and he should not be a כופר הכל and he should not be a כופר הוכל

The מדבר .עובר asks. why is the *Gemara* not addressing the fact that the ליה שלא**ו רש"ש** has been denying the other loan, and is being מדבר. עובר on that point? The דיים שאלה קלח"ו שבות יעקב on that point? The שקר משאלה קלח"ו שבות יעקב on that point? The שקר תנחק going to pasken wrongly. He inquired if he may say regarding the case "איני יודע", (recuse himself) thus requiring them to replace him and add 2 different judges to the ב"ד. Hopefully, theses 2 new judges will pasken correctly. Or, since saving איני יודע is not the אמת is not the אמת. this would not be permitted? The שבות יעקב paskens that he may say איני יודע in order to try to achieve a correct *psak*. Since we have a rule: מותר לשנות and דין is דין because the pasuk says: אמיני יודע, because the pasuk says: אמר, ומשפט שלום שפטו בשעריכם, to say איני יודע would be permitted.

The Gemara [יבמות סה:] brings: "א"ר אילעא, מותר לו לאדם לשנות בדבר שלום שנאמר, אביך צוה". Rashi explains that שבטים did not tell the to say this to יוסף. but they changed it on their own מפני השלום. The *Gemara* also brings ורתיבות טז: 1 and מרבל ב"ש arb מפני השלום 1 ב"ש מרבלובות מיז 1 arb בתובלות מיז 1 מרבלים מיז 1 מרבל ב"ש מרבלום 1 asks why should this be מרקדיו לפני הכלה? Bais Shamai says ב"ש. כלה נאה וחסודה? Bais Shamai says כלה כמות שהיא allowed, the Torah says ע"ש?מדבר שקר תרחק.

R' Gamliel Rabinowitz shlita (Tiv HaTorah) would say:

'נשא את ראש בני ישראל" - We read *Parshas Naso* after *Shavuos* to indicate that after *Kabbolas HaTorah* and our sincere acceptance and devotion to the performance of *Torah and mitzyos*, we will have attained a new level of 'עשא' 'elevation' from the level we were on before Yom Tov. This grand 'נשיאה' is the entire purpose of Kabbolas HaTorah."

A Wise Man would say: "If you've got nothing to dance about, find a reason to sing."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

יסב"ה You ARE really important to הקב"ה - Building That Relationship Matters

855 400 5164 / Text 323 376 7607 / kvodshomavim org

Mazel Toy to the Schabes and Senderovitzfamiliesonthe engagementoftheirchildren, Sarale & Tzvi. May the young couple be zoche to build a Bayis Ne'eman B'Yisroelלשם ולתפארת

להם כח לעמוד בנפשם. למטה הם בני גרשון, 'גרשון' הוא מלשון 'כי גרשוני היום מלהסתפח בנחלת ה". שהם עומדים בקשרי מלחמת היצר. יש אמנם עתים שהוא מקורב. וכז יש עתים שהוא בבחינת מגורש. ואצלם כתיב 'לעבוד ולמשא'. פעם הוא בחינת עבודה, ופעם בחינת משא. למטה מהם הוא בחינת בני מררי. לשון 'מרירות'. הם מלאי מרירות. אם באלו ב' הבחינות קהת וגרשון כתיב בלשון 'נשא את ראש'. שיש להם בחינת 'ראש'. אצל בני מררי לא כתיב כלל לשוז 'נשא את ראש' אלא מתחיל בלשוז 'בני מררי למשפחותם'. שאין להם מכלל בחינת 'ראש'. ולכן כתיב אצלם זאת משמרת משאם', אינם מרגישים בחינת 'עבודת הקודש', רק בחינת 'משא', והוא קרשי המשכן, דברים קשים המפרכים את הגוף. אולם ע"י כל אלו מתגדל ומתקדש שמו יתברך, כמו שיש עבדי המלך העוסקים בכתר מלכות. כמו כן צריך עבדי המלך שיכינו נעלים לרגליו. 'ומלאה הארץ קניניך ..." עכ"ל.

כעיז דבריו הביא **המהר"ל בספרו 'נור אריה'**. וז"ל: 'ומפני כי עבודת הגרשוני הוא כמו הממוצע ביז עבודת הקהתי והמררי. היה עבודתו כללית. לפי שהוא נוטה לשניהם לכר נתמנה עליהם אהרן ובניו. אלא שמעלים בקודש ואין מורידין להיות זה אלעזר. שכבר ניתז לו דבר קודש יותר. והוא משמרת הקהתי. ומכל שכז אהרז שהיה חשוב עוד יותר מן אלעזר, לפיכר נשאר ביד איתמר בן אהרן', עכ"ל.

היוצא מכל האמור. שבני אדם המוכשרים לתורה והם דוגמת 'משפחת הקהתי' שנשאו את 'ארון הקודש' הרומז להתורה, צריכים לעסוק רק בתורה ובעבורת ה'. אולם גם אלו שהם דוגמת 'בני גרשוז' ו'בני מררי' שהיו בדרגה פחותה מהם. צריכים עכ"פ להידבק אל הקודש ולעשות ככל אשר לאל ידם בעניני העבודה. וגם לצרכיהם הגשמיים עליהם להשתדל למצוא תפקידים שהם בבחינת 'תוך המשכן' ובאמצעותם יהיו נאחזים בחבל הקדושה. ואם יכוונו בכל עניניהם לשם שמים יעוררו עי״ז נחת רוח שאי אפשר לעוררה אפילו ע״י העושים את יומם כולו תורה. זה דרכו של התורה. שיש כמה וכמה דנים שדרשו חז״ל מתיבה אחת או אות אחת שמיותר. וא"כ צ"ב מדוע האריר התורה כזה.

ותי' **הסבא מקלם** והובא דבריו **בדרכי מוסר**ו. כי התורה רצתה ללמדנו שאם רבים עושים מצוה אע"פ שהם רבים לא מדברים בשמים מהכלל אלא שמחים עם כל אחד ואחד כאילו הוא היה יחידי בעולם ולא נתמעטה אהבת ושמחת הקב"ה לכל אחד משום שיש עוד הרבה שעשו את המצוה. לכר כמו עם הקרבז של נחשוז שמח הקב"ה ופרט בפרוטרוט כל הדברים שעשה. כז היה השמחה גדולה אצל כל אחד ואחד. כי האדם מוגבל במדת אהבה שלו וכשיש לו בו אחד אז כל מדת אהבת שיש בו מסורה לבנו היחיד, אבל כשיש לו הרבה בנים מתחלקת אהבתו ולכל אחד מגיע רק מצקת אהבתו. אבל מדת אהבה של הקב"ה היא בלי גבול ובלי תכלית. לכן לא נתמעטה אהבתו לכל אחד בשביל שיש עוד אנשים שעושים. מבדברים בשמים על כל אחד כאילו היה יחידי בעולם. עכת"ד.

הרי שיש מקום שיעלה על דעת האדם לומר, מה החשיבות אצל קוב"ה עם התורה והמצות שאני עוסק. הרי יש עוד כמה אנשים אחרים. והם יותר חשוב ממני. וע"ז האריך התורה בפ' הנשיאים. שהגם שכל הנשיאים עשו ממש הקרבן הדומה להדדי, מ"מ פירט התורה הק" על כל נשיא להורות על יסוד זה, שיש חשיבות בשמים, על כל מעשה שהאדם עושה הגם שיש כמה אנשים אחרים שעושים אותו מעשה.

ולקח הכחן מים קדשים בכלי חרש ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשבון יקח הכהן ונתן אל המים ... (ה-יז)

Part of the Sotah process, determining the status of a woman accused of infidelity, entails writing a document that contains the Name of the Almighty, which is then completely erased in the bitter waters of the Sotah ritual. We are met with a true contradiction. On the one hand, the *Torah* warns against destroying even one letter of the holy Name. Yet, the *Sotah* process mandates the destruction of that very Name! How are we to understand this inconsistency? One of the clearest resolutions is found in Talmud Yerushalmi, Sotah 1:4, where Rabbi Meir's students witnessed a woman spitting in the face of their beloved teacher, and felt that he had been mistreated. Rabbi Meir, however, had instructed the woman to do so. "If the Holy Name that was written in total kedusha must be obliterated in [bitter] waters in order to bring about peace between a husband and his wife, should I not act in the same manner?" Rabbi Meir's response to his students enables us to view the *Sotah* ritual, and its concomitant obliteration of *Hashem's* Name, in an entirely new light. Though at first glance it may appear to be a trial by ordeal, nothing could be further from the truth. In the vast majority of cases, the authentic purpose of the *Sotah* process was to reunite a couple in marital harmony. Given the holy purpose of reconciliation, nothing should stand in the way. Even the destruction of the Divine Name itself is a small price to pay to achieve peace.

R' Nissim Karelitz zt"l, one of our generation's great Litvishe poskim, and a nephew of the Chazon Ish zt"l, founded the Beis Din Tzedek of Bnei Brak, which later grew to become a beis din staffed with tens of dayanim and rabbanim and dealt with complex cases from all over the world, including financial disputes, marriage conflicts, and conversions. On one occasion, R' Nissim oversaw a complex case in which he ruled in favor of one litigant over the other. The man who lost the case was so incensed at the *psak din*, that he refused to accept it. Instead, he jumped to his feet and began shouting and cursing at R' Nissim and the members of his beis din. The courtroom was shocked into an uneasy silence as the man continued to harangue the *dayanim* sitting at the head of the table. But he reserved his most choicest words of slander and disrepute for the Rosh Beis Din, R' Nissim Karelitz, himself. The words that emanated from this despicable man's mouth were beyond disgrace. Curses and innuendos, mixed with shouts and menacing words, made everyone in the room squirm. No matter how many people attempted to quiet him, he would not be silenced. In fact, it got to the point that some of the *rabbanim* went over to R' Nissim and insisted that this man must be placed in *cherem* for the despicable words he was saying.

"Kavod HaTorah!" they insisted. "Is this proper, to allow a man to harangue you in front of everyone and you just sit here and allow him to continue to spew forth his disgraceful words of *chutzpah* like the boor and empty person that he is?"

R' Nissim listened to them but he immediately told them to stand down. As the man continued to curse and shout at him, he explained to the other dayanim, "Look at it from this man's perspective. He just lost a difficult and complicated court case. one that could end up costing him a great deal of money. He is in pain, and not a small amount of pain. He is hurting badly and when one is hurting, he needs to unload and release a good measure of his pain. This is just human nature."

Looking at the man with sympathy, R' Nissim continued. "The minute he leaves this courtroom, he will likely go home and the first person that he encounters will bear the brunt of his lengthy diatribe, where he bemoans his fate at the hands of this court. Now, who do you think will be the hapless recipient of his ferocious temper? Who do you think will have to suffer as he unloads and lets out all of his steam of curses and nastiness? It will be none other than his wife. She will be the 'korban' that is forced to bear the brunt of his rage. Is it her fault? Does she deserve this? Of course not. So what is the big deal if I let him 'spill it all out' here inside the court and direct his rage at me, rather than at her? I hope that by the time he is finished his tirade, he will be spent and have nothing left to yell at her. After all, *Chazal* tell us that if *Hashem* allows His Name to be erased for Shalom Bayis purposes - how much more so for a human being to allow himself to be embarrassed for the sake of peace...!"

ויעתר מגוח אל ה' ... בוא גא עוד אלינו A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY בדרת הצב"ל הפטרות אוא אוא הי אויעה מאר היולד ... (שפבים יג-ח) אויורנו מה נעשה לנער היולד ... (שפבים יג-ח)

birth to a child who was to be a lifetime Nazir - the famed Shimshon HaGibor. The Navi says that the angel first came only to Tzlelponi, but then it came again after Manoach pleaded for the "messenger" to reveal himself to him as well. Why was it so important to Manoach to be able to see the angel? Did he not believe his wife was telling the truth?

The **Zohar** explains that Manoach was not on the same spiritual level as his wife - and he knew it. As such, he was to him. But what would it matter anyway? He explains that ramifications would be that the child would not be linked to

Manoach and his wife Tzlelponi were childless until one Manoach's strengths - only to his wife's. *Chazal* teach us that day an angel appeared and informed her that she would give there are three partners in the formation of a child: *Hashem*. the father, and the mother. In fact, each partner gives a critical component to the child's development which sets the tone for the child's entire life, and even Manoach knew this. Despite his deficiencies in spirituality, Manoach understood the critical role he played in his future son's development, and as such he begged *Hashem* to allow the "messenger" to return so that he could clarify what his role was with this child.

The Zohar explains that we often think that our input may afraid that the special child was only promised to her and not be insignificant, however we should take a lesson from Manoach to always see ourselves as important - despite how pointless our involvement may seem.

לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת קנאת הוא ... (ה-מו)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

Parshas Naso discusses the detailed process and halachos of the Sotah. As part of the procedure, the sotah had to bring a korban mincha. A flour-based offering. While the typical mincha contained oil - שמץ, and frankincense - לבונה, hers did not Rashi explains the reason for the lack of לבתה. He says that our אמהות are likened to לבתה, and she deviated from their altruistic ways. Thus, her *mincha* offering is lacking לבונה.

One may ask: What does doing good or, chas v'shalom, the opposite have to do with our forebears? When reading in Parshas Vayeishev, of Yosef Hatzadik and Mrs. Potifar, Rashi tells us that according to one מאן דאמר, in order to prevent Yosef from possibly succumbing to her entreaties, the דמות דיקש of his father appeared to him. When he saw the image of Yaakov, there was no longer a threat of sin. Clearly, a powerful tool to avoid the *yetzer hara's* devious tactics is to constantly ask oneself, "What would my father say if I were to fail this *nisayon*"? That parental disapproval is so meaningful and potent that one must constantly live with this image. Thus, the sotah, who clearly didn't, could not have the לבונה.

Perhaps this runs a bit deeper. Our DNA is wired such, that we received certain in-born traits from our ancestors. *Chazal* speak to us numerous times regarding the three innate middos of a Yid. Rachmanim, Bayshanim, and Gomlei Chasadim. We, as a people, are compassionate, possess a keen sensitivity, and dole out to others generously. Therefore, the *Sotah*, having veered from the traits of our nation, showed clearly, that she is undeserving of certain ingredients. So yes, our actions and molecular makeup are directly connected to our forefathers. And when we perform *mitzyos* and *maasim tovim* on this world, their "accounts" are credited as well. It is our fervent tefillah that our deeds pave not just a one-way street, but a two-way street, enabling them to be, oif venner yelt, meilitzei vosher for Klal Yisroel. שנשמע ונתבשר בשורות טובות ישועות ונחמות!

משל למה הדבר דומה איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה' ... (ו-ב)

משל: When exiting Ben Gurion airport in Tel Aviv, one can see a large line of ten-passenger taxis and vans lined up waiting outside the airport. The taxi driver waits until he has ten passengers, and then goes on his way, some to *Bnei Brak*, some to Yerushalavim, and so on.

A fascinating story is told over by **R'** Elimelech **Biderman** shlita of a yungerman who came outside to the taxis. He found a taxi that already had eight people inside, and now they were waiting for a tenth man to come. After a few minutes, a tenth person came but it was a woman and the only place for her to sit was next to this yungerman. Although according to strict *halacha* it was permissible to sit next to her, for the sake of *kedushah*, holiness, he politely declined the ride, removed his suitcase from the van and Jew will end up stumbling in a *Torah* prohibition.

waited for the next taxi. It took forty-five minutes before the next taxi filled up and set out towards Yerushalavim.

Even then, a traffic jam slowed them down considerably.

But what amazed the *yungerman*, were the images he saw as they passed through the traffic jam. Apparently, there was a car accident that involved a minibus - the exact minibus taxi that the *yungerman* had refused to take! *Hashem* has a special protection service for those who build barriers for themselves as they strive for greater spiritual heights.

נמטל: Harav Gedalia Schorr zt"l would comment, that the principle we encounter in the parsha of Nazir is common throughout almost every area of *Torah*: harchakos, making a protective fence around the *mitzyos*. The idea is, "Keep away from transgression," meaning make a 'buffer zone' because without it there is a good chance that even a well-meaning

יתן ה' אותך לאלָה ולשבעה בתוך עמך בתת ה' את ירכך נפלת ואת במנך צבה '... (ה-כא) INSIGHTFUL TORAH THOUGHTS ON THE WEEKLY SEDRA TO LEARN AND TO ENJOY BY R' MOSHE GELB

In his classic sefer, Orchos Yosher, HaGaon R' Chaim Kanievsky zt"l brings the following story: A Kohen once came to the Chacham of his city, the legendary Chida zt"l, and put forward a complaint that his wife had secluded herself with another man. The Chida duly informed him that according to the *Torah*, he must divorce her at once. The other *dayanim* who were present (and who were, incidentally, relatives of the woman) voiced their shock at his psak: how could the Rav pass judgment without any witnesses or due process? But the Chida reiterated that the man should listen to him and divorce his wife.

Well, the woman's family was powerful and very influential in the community, and they riled up the whole city against the Chida. When the Chida heard what was going on, he summoned the woman herself to his study. Upon her arrival, the Chida immediately took out a Sefer Torah, and proceeded to read aloud the parsha of Sotah. Haughtily, the woman turned to leave. but as she did so, the Chida called out to her in a loud voice the *pasukim* of the *Sotah*'s oath, and of the curse that befalls her from drinking the *Sotah* water. And as she put her foot on the first step to descend from his study, her face suddenly turned a sickening green, and her eyes began to bulge, and all that is written there about what happens to a guilty *Sotah* happened to this brazen woman, right there on the first step down from the *Chacham's* study! Hearing her shrieks of fear and agony, the other dayanim and many passers by ran over. When they saw the terrible sight of what had happened to her, they immediately cried out, "Take this accursed woman out of the Ray's home, lest she contaminate it with her tumah!!"

All then recognized the saintly nature of the heiligeh Chacham in their midst, and were overcome by a tremendous awe and fear of him. As a testament to his greatness, and to the miracle that he wrought, the community had the steps upon which the woman died in paved with gold. R' Chaim adds that he heard that the steps were still in existence up until the last World War!